

Česká lesnická společnost, pobočka PRO SILVA BOHEMICA
&
Lesy České republiky, s.p., Lesní závod Boubín
&
Správa NP a CHKO Šumava

150 let Boubínského pralesa a jeho odkaz pro lesní hospodářství



seminář s exkurzí

lesní porosty LZ Boubín – polesí Zátoň

27. května 2008

Téze exkurze: V roce 2008 si připomínáme 150 let od okamžiku, kdy po dlouhodobé snaze vimperského lesmistra Josefa Johna rozhodl majitel panství Jan Schwarzenberg o vyhlášení ochrany nad pralesními porosty v masivu hory Boubín. V té době už 20 let platila přísná ochrana Žofínského pralesa v Novohradských horách na Buquoyském panství. Zásadní rozdíl mezi Žofínským a Boubínským pralesem je v důvodu jejich vyhlášení. Zatímco vrcholný romantismus byl hlavním myšlenkovým popudem pro vyhlášení ochrany na Žofíně, naopak ryzí pragmatismus a potřeba zajistit vyrovnanou produkci dřeva vedla Josefa Johna k myšlence ponechat část původních šumavských pralesů nerušenému vývoji. John je vnímal jako zdroj poznatků o trvalém fungování lesního společenstva, kterých lze využít pro dosažení dlouhodobých cílů – tedy zajištění trvalé a vyrovnané produkce dříví. Ještě před vyhlášením ochrany začal s výzkumnými pracemi – založil 8 výzkumných plochy v různých částech pralesa a tímto činem se vlastně stal zakladatelem vědy, které dnes říkáme produkční ekologie. Uvažovanou aplikací badatelských poznatků byl u nás prvním lesníkem, který hledal způsoby přírodě blízkého obhospodařování lesů.

Proto se Pro Silva Bohemica ve spolupráci se spolupořadatelem semináře a exkurze vydává nejenom shlédnout prales, ale také shlédnout současnou úroveň přírodě bližších způsobů obhospodařování lesů v blízkosti Boubína.

Lesní závod Boubín

Lesní závod Boubín se sídlem ve Vimperku se rozkládá ve střední a jižní části Šumavy, převážně v okrese Prachatice (97,6 %), zbytek území se nachází v okrese Strakonice a Klatovy. Majetek na jihu sousedí s Národním parkem Šumava, na západě s lesní správou Železná Ruda, na východě s Vojenskými lesy a statky Horní Planá a lesní správou Český Krumlov, na severu s lesní správou Vodňany. Zájmová oblast LZ Boubín je cca 940 km² s lesnatostí 46 %. V oblasti se nachází 52 % majetku státního, zbytek je majetek obcí a soukromých vlastníků. Převážná část závodu se nachází v CHKO Šumava.

Od roku 1991 vydal lesní závod celkem 34 300 ha, což je téměř 100 % nárokovaných pozemků. Na výměře 3 735 ha nestátních majetků zajišťujeme také výkon funkce OLH.

Orografické poměry

Území LZ je Předhůřím Šumavy a Šumava. Západní část LZ tvoří Vimperská vrchovina a to přibližně na sever od linie Stachy, Zdíkov, Vimperk, Šumavské Hoštice. Severní část zaujímá Bavorovská a Prachatická vrchovina. Jižní část je tvořena Boubínsko - želnavským pohořím a okrajem Blanského lesa.

Území lesního závodu je v jihozápadní části odvodňováno Teplou Vltavou, ve střední části říčkami Blanická Volyňkou. Orografický celek Šumava je významnou pramennou oblastí.

Klimatické poměry

Větší část území lesního závodu patří do chladné oblasti, okrsku mírně chladného horského. Zbytek patří do mírně teplé oblasti, okrsku mírně teplého vlhkého vrchovinného.

Průměrná roční teplota se pohybuje mezi 4 až 7 oC. Průměrný roční úhrn srážek se pohybuje v rozmezí 580 - 1 100 mm za rok. Průměrná délka vegetační doby činí 100 - 150 dní. Nejnebezpečnější směr větru je západní až severozápadní.

Geologické poměry

Území patří ke krystaliniku Českého masívu. Nejrozšířenější horniny jsou injikované ruly. Druhou významnou horninou je granulit. Granulitové těleso je při východním okraji lemováno biotitickými pararulami, místy amfibolity, případně hadci. Pomístně pronikají žíly žuly a křemene. Vltavická brázda a ostrůvkovité náhorní úžlabiny jsou vyplněny rašelinou.

Tabulka 1: Členění provozních jednotek Lesního závodu Boubín.

	Název polesí	Lesní půda v ha
1.	Kubova Huť	4 286
2.	Zátoň	4 114
3.	Mlynářovice	3 916
4.	Prachatice	4 079
5.	Včelná	3 069
6.	Zdíkov	3 546
	LZ Boubín	23 010

Pedologické poměry a vegetační stupňovitost

Území LZ je tvořeno převážně oligotrofními hnědými půdami a oglejenými hnědými půdami

V závislosti na přírodních podmínkách LZ Boubín je vylíšeno 6. lesních vegetačních stupňů:

3. lesní vegetační stupeň	dubovo-bukový	0,02 %
4. lesní vegetační stupeň	bukový	1,45 %
5. lesní vegetační stupeň	jedlo-bukový	10,69 %
6. lesní vegetační stupeň	smrko-bukový	58,30%
7. lesní vegetační stupeň	bukovo-smrkový	28,85%
8. lesní vegetační stupeň	smrkový	0,68%

Nadmořská výška se pohybuje od 432 m (řeka Blanice za Strunkovicemi nad Blaníci) do 1362 m n. m. (vrchol hory Boubín).

Z hlediska pěstebních oblastí se na SV okraji LZ rozkládá pěstební oblast číslo 12 - Předhůří Šumavy a Novohradských hor (14 %), většina území LZ Boubín zaujímá pěstební oblast 13 - Šumava (86 %).

Historie obhospodařování lesů

První využívání lesů mimo lov zvěře spadá do období tzv. první vlny zemědělské kolonizace ve 12. století, kdy dochází k vypalování lesů za účelem získání zemědělské půdy. Druhá vlna kolonizace lesů spadá do počátku 15. století, kdy se ve větší rozsahu rozšiřuje sklářství. Dějiny sklářství jsou současně dějinami lesů v tomto kraji. Hlavními odběrateli dřeva se stávají skláři, kteří si mohli vynucovat výhodné podmínky. Jednalo se zejména o ceny za dříví, výši nájemného za využívání vyrubaných ploch a samozřejmě při výběru exploatačních lokalit. Tyto způsoby hospodaření měly samozřejmě negativní důsledky.

Špatný stav lesa mělo zvrátit knížecí nařízení o vyznačování těžeb a provádění výběrných sečí z roku 1690. V roce 1709 dochází k prvnímu popisu jednotlivých revírů a lesních komplexů (výměr, zastoupení dřevin apod.) lesníkem Malinou.

Převzetím panství rodem Schwarzenbergů v roce 1719 dochází k zastavení neplánovitého pustošení lesů. Po prvním shlednutí lesů pověřeným schwarzenberským lovcím bylo konstatováno, že se lesy nacházejí v katastrofálním stavu. Zvrat v obhospodařování lesů přináší zřízení Lesního úřadu ve Vimperku v roce 1721, který byl nezávislý na zemědělství a plošné rozdělení panství na vyrovnané revíry. V té době se začíná uplatňování holosečný způsob hospodaření s následnou umělou obnovou.

Obrat od holosečného způsobu na vimperském panství nastává až příchodem zkušeného lesníka Johna (z panství Český Krumlov v roce 1838) do funkce lesmistra. Zlom v Johnově lesnickém náhledu na obnovu lesa cestou přirozené obnovy nastává v polovině 19. století. V roce 1844 je vydán zákaz lesního polaření. Je vypracována reskript o rozšiřování listnáčů a zakládání semenišť. Přístup k

dřevním zásobám i snaha po rozpracování lesních komplexů vedly k velkolepému projektu budování cestní sítě realizovanému v letech 1848 - 1869.

V roce 1849 začíná snaha o obrácení pozornosti lesníků k zachovalým pralesům jako ke zdroji čerpání lesnických znalostí či přirozeného vývoje přírody, proto je v roce 1858 na Johnovu žádost zřízen Boubínský prales o výměře 144 ha.

Úspěšnost obnovy byla vždy vázána na stavy vysoké a srnčí zvěře. Kulminace vysoké zvěře v létech 1750 - 1780 a škody na lesních porostech a také narůstající tlak pytláků, který vyvrcholil zastřelením nadhajného Resche (1790), vyústily v rozhodnutí majitele panství Josefa Schwarzenberga k radikálnímu snížení stavů zvěře.

V druhé polovině 19. století byly důvody likvidace vysoké zvěře zapomenuty a v roce 1878 jelení zvěř na Boubíně znovu vysazena. Za zmínku stojí pokus Viléma z Rožmberka v 16. století o zřízení obory. Mimo oboru byly stavy únosné až do roku 1963, kdy došlo k zániku obory a rozšíření zvěře do volnosti. Od této doby až do počátku devadesátých let stavy víceméně narůstaly. Od tohoto období nastává plynulý, ale soustavný pokles stavů jak jelení tak i mufloní a srnčí zvěře.

Dalším, snad i hlavním faktorem, který ovlivňoval téměř periodicky hospodaření na lese, jsou nahodilé těžby. V roce 1870 ničivý orkán způsobil polom ve výši 584 000 m³ plošného rozsahu 964 ha, následná kůrovcová kalamita dosáhla závratných rozměrů - celkem 1 074 572 m³.

Nahodilé těžby se vlnovitě opakovaly, v následném období od roku 1900 až do současnosti postihlo Šumavu téměř 70 větrných a sněhových kalamit (1910, 1929, 1955, 1956, 1960, 1976, 1979, 1983, 1985, 1988, 1990, 1998 nad 100 000 m³). Důsledkem větrných kalamit byly i rozsáhlé kůrovcové kalamity v létech 1956 - 1957 a 1985 - 1987.

Na přelomu 19. a 20. století dochází na vimperském majetku k rozvoji lesních školek a v obnově se uplatňují silné 4-6leté sazenice, listnáče pak formou menších odrostků 5 až 7letých. Do tohoto období spadá převážná část přeměny původních smíšených lesů na lesy jehličnaté a to v rozsáhlých porostech, v horách převážně na porosty smrkové.

Snaha o opětovné pěstování smíšených lesů a odklon od holosečí nastává v polovině 20. století. O zachování pralesovitých zbytků a realizaci podrostního hospodářství se zasloužil tehdejší ředitel LZ Boubín Ing. Jaroslav Odstrčil. Narůstající upřednostňování mechanizace v sedmdesátých letech a posléze i stanovené úkoly v této oblasti (procento mechanizovaných prací, strojní odvětvování, zalesňování, množství výkonů na příbližovací prostředky apod.) vyústily v přechod podrostního hospodaření zpět k holosečím.

Změna společenských poměrů po roce 1989 v přinesla změny hospodaření v lese. To se začíná přizpůsobovat trendu trvale udržitelného obhospodařování lesů. Zákon č. 289/1995 Sb., cíle a principy lesnické politiky LČR spolu s iniciativou lesních

hospodářů dávají plnou možnost postupně naplňovat všechny záměry a požadavky na les kladené tak, aby bylo možno předat lesy našim následníkům v co nejlepším stavu.

Současný stav

Lesní závod Boubín je v současnosti členěn na 6 polesí s 31 lesnickými úseky. LZ Dále provozuje 3 střediska (výrobní - výstavba a oprav cest, dílny, dopravně-manipulační, přidružená dřevařská výroba), školkařský provoz v Budkově, oboru pro chov jelení zvěře a umělou odchovnu tetřevů.

Na území LZ Boubín se nacházejí 3 lesní hospodářské celky. Jedná se oLHC Boubín 1, LHC Boubín 2 a LHC Bázum, který je zřízen na spoluvlastnickém majetku státu se soukromými vlastníky (730 ha).

Lesy ochranné se nacházejí převážně na nepříznivých stanovištích Boubína a na svazích řeky Blanice s celkovou rozlohou 439 ha. Lesy zvláštního určení celkem zaujímají 5 177 ha, nejvýznamnější zastoupení mají genové základny (3 080 ha) v oblasti Zátoně, Kubovy Huti a Lipky. Dalšími významnými součástmi je uznaná obora (1 978 ha) a NPR Boubínský prales (684 ha). Zbytek zaujímají přírodní rezervace, přírodní památky, pásma hygienické ochrany a lesy s rekreační funkcí.

Snaha o zachování kvalitních porostů v oblasti vede ke zvyšování podílu přirozené obnovy. Tomuto trendu jsou podřízeny i způsoby hospodaření lesního závodu. V posledních letech je naprostá většina smrkových a bukových porostů obnovována podrostním způsobem a výše přirozené obnovy se pohybuje přes 30%.

Průměrná zásoba dřeva v porostech LZ Boubín je 352 m³/ha, roční etát činí 159 400 m³, což představuje 7,02 m³/ha. Oblast Šumavy se vyznačuje vysokým produkčním potenciálem, nižší výše těžeb na hektar je dána velkou plochou lesů ochranných a zvláštního určení, ve kterých jsou těžby snižovány.

LZ zajišťuje práce svými vlastními pracovníky (70%), drobnými firmami a živnostníky (25%), zbytek zajišťují větší společnosti na základě smlouvy o dílo.

Tabulka 2: Základní charakteristiky Lesního závodu Boubín.

Lesní závod Boubín - základní údaje	
Obhospodařovaná státní půda (ha)	23 654
Celková výměra lesa za území (ha)	43 579
Katastrální výměra území (ha)	93 833
Výkon činnosti OLH (ha)	3 735
Počet polesí	6
Počet lesnických úseků	31
Nejnižší nadmořská výška	432
Nejvyšší nadmořská výška	1 362
Lesnatost území	46%
Les hospodářský - výměra (ha) / (%)	17 902 / 75,7
Les ochranný - výměra (ha) / (%)	578 / 2,4
Les zvláštního určení - výměra (ha) / (%)	5 177 / 21,9
Průměrné srážky (mm)	560 - 1 100
Průměrná teplota °C	4 až 7
Genové základny - výměra (ha) / (%)	3 080 / 13,58

Tabulka 3: Zastoupení dřevin na Lesním závodě Boubín.

Zastoupení dřevin			
Smrk ztepilý	71,67 %	Javor klen	0,70 %
Borovice lesní	4,67 %	Olše lepkavá	0,53 %
Jedle bělokorá	2,18 %	Topol osika	0,14 %
Modřín opadavý	0,50 %	Olše šedá	0,13 %
Jedle obrovská	0,04 %	Jeřáb ptačí	0,06 %
Douglaska tisolistá	0,04 %	Jilm horský	0,05 %
Ostatní jehl.	0,02 %	Jasan ztepilý	0,05 %
Jehličnaté celkem	79,12 %	Javor mléč	0,03 %
		Dub letní	0,02 %
Buk lesní	17,86 %	Ostatní listnaté	0,03 %
Bříza bradavičnatá	1,29 %	Listnaté celkem	20,88 %

Tabulka 4: Základní ukazatele LHP pro LZ Boubín s platností od 1.1.2005 do 31.12.2014.

LHC	Těžba předmýtní	Těžba mýtní	Těžba celková	Prořezávky celkem	Naléhavé prořezávky	Probírky do 40 let celkem	Naléhavé probírky do 40 let	Probírky nad 40 let	Min. rozsah výchovy do 40 let
Boubín 1	153 802	703 199	857 000	1 367,5	1 029,0	1 390,8	1 250,6	3 552,1	2 303,8
Boubín 2	142 539	523 361	665 900	1 026,6	954,4	1 175,4	1 151,8	3 703,6	2 110,0
Bázum	7 529	63 871	71 400	153,9	124,5	72,6	72,4	172,8	196,9
LZ Boubín	303 870	1 290 431	1 594 300	2 548,0	2 107,9	2 638,7	2 474,8	7 428,5	4 610,7

Ochrana přírody a turistika

V lesích obhospodařovaných lesním závodem se nachází NPR Boubínský prales (684 ha), která zahrnuje i vrchol známé hory Boubín. 72% území LZ Boubín se nachází v CHKO Šumava, z toho 1 406 ha (cca 6% území LZ) jsou 1. zóny CHKO, 11 přírodních rezervací (166 ha), 12 přírodních památek (103 ha) a jedna národní přírodní památka (pramenná oblast Blanice (19 ha) s výskytem perlorodky říční).

Masív Boubína a jeho přilehlé okolí je významnou oblastí s výskytem chráněného ptactva (datlík tříprstý, čáp černý, jeřábek lesní, výr velký a kulíšek nejmenší). Toto území bylo také zahrnuto do evropské soustavy Natura 2000, a to ptačí oblasti Šumava v rozsahu 3 181 ha. Na území LZ Boubín zasahuje ještě ptačí oblast Boletice na ploše 415 ha. Na rozloze 19 074 ha je navržena evropsky významná lokalita Šumava. Z flory můžeme zmínit symbol Šumavy - dřípátku horskou.

Na území lesního závodu se nacházejí tři turistická centra - Křišťanovice (vodní sporty, letní rekreace), Zadov (lyžařské centrum, v letních měsících horská kola a pěší túry) a oblast Boubína (celoroční rekreace, včetně hotelových bazénů). Posledně jmenované centrum navštíví ročně až 1 milión turistů.

Tabulka 5: Rozsah jednotlivých zón CHKO Šumava.

	plocha v ha	%
I. zóna	1 273	5,6
II. zóna	7 622	33,6
III. zóna	7 423	32,7
LZ Boubín	16 318	71,9

EXKURZNÍ TRASA

Polesí Zátoň

Vedoucí polesí: Ing. Václav Chlanda

Rozloha polesí: 4114 ha lesních pozemků

z toho lesy ochranné: 120 ha

lesy zvláštního určení: 1907 ha

Nadmořská výška: 760 – 1295 m

5 lesnických úseků

Roční etát těžby: 30 550 m³

Umělá obnova lesa: průměr cca 2 ha ročně

Roční předpis výchovy do 40 let: 87 ha

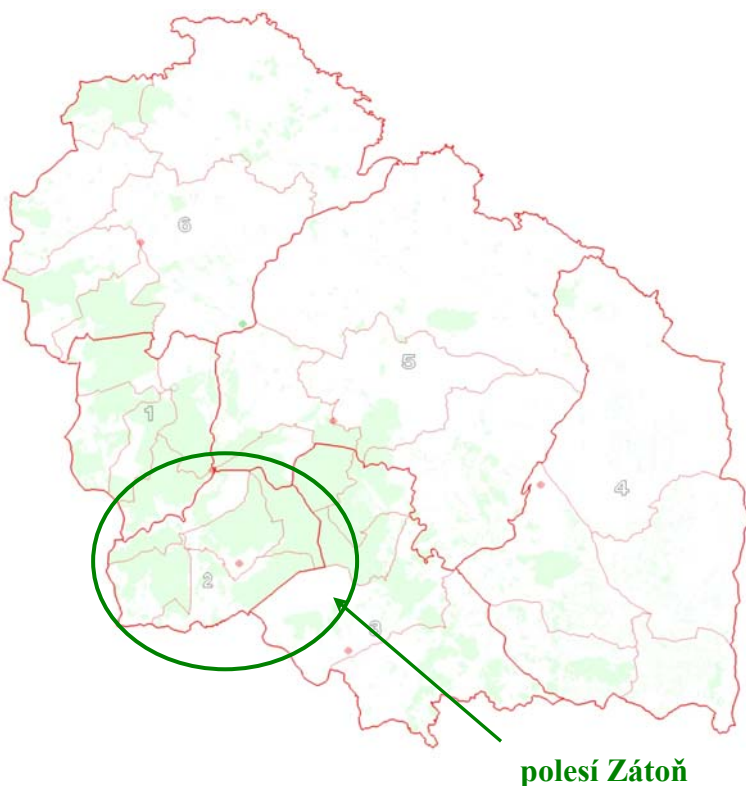
Ochrana přírody:

Národní přírodní rezervace Boubínský prales

Přírodní rezervace Zátoňská hora

Přírodní památka Jilmová skála

NATURA 2000 - Ptačí oblast (SPA) Šumava



zastávka 1: NÁRODNÍ PŘÍRODNÍ REZERVACE BOUBÍNSKÝ PRALES

Informace k NPR Boubínský prales jsou součástí tematicky zaměřeného, speciálního čísla časopisu ŠUMAVA, které je součástí exkurzních materiálů a obdrží ho všichni účastníci exkurze.

Naopak přílohou tohoto průvodce je faksimile mapy výzkumné plochy Basum V, založené Josefem Johnem v roce 1847 jako součást série výzkumných ploch, umístěných v tehdejším Boubínském pralese, zaujímajícím celé svahy od vrcholu hory Boubín do údolí Kaplického potoka.

zastávka 2: U OBRÁZKU

Lokalita se nachází na SV svazích Zátoňské hory v nadmořské výšce 900 – 1000 metrů, kde jsou z pohledu srážek velmi vhodné podmínky pro přirozenou obnovu (850 – 1200 mm za rok).

Pro zdárný průběh přirozené obnovy jsou těžební zásahy uplatňovány častěji (po 3 – 4 letech), ale s menší intenzitou těžby. Nesmí se nedopustit, aby se po těžebním zásahu v porostu objevilo zabuřnění, těžbou se také nesmí poškodit stávající přirozené zmlazení.

Intenzitu zásahu volíme podle nároků jednotlivých dřevin na světlo. Stinné dřeviny jedle a buk musí být zmlazovány v dostatečném předstihu pod mateřským porostem. Je nutno je udržovat v takovém poměru světla a stínu, který je zvýhodňuje v růstu před ostatními dřevinami, zejména smrkem. Po smýcení mateřského porostu v našich podmínkách vykazuje smrk vyšší přírůst než ostatní dřeviny (jedle, buk). Tento proces můžeme pozorovat na všech okrajových sečích

Pro zdárné ukončení přirozené obnovy v těchto podmínkách je nutno volit dostatečně dlouhou obnovní dobu – minimálně 50 let. Ideální je rovněž zvýšit dobu obmýetí u kvalitních porostů nad 130 let. Následná výchova mladého porostu je s ohledem na samoregulační procesy zastínění mateřského porostu prováděna až po jeho smýcení.

Porostní skupina 235 C 15/01

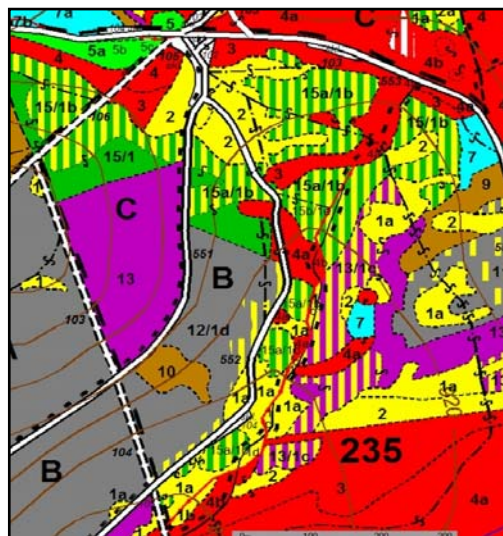
Etáž 235 C 15

Věk 143 let, výměra 1,84 ha, zásoba 723 m³ na 1 ha, expozice S, doba obnovní 50 let, doba obmýetí 160 let, těžební % 25.

Dřevina	Zastoupení	Průměrná výška	Průměrný objem kmene
Smrk	84	44	4,15
Jedle	10	36	3,70
Buk	5	29	1,34
Javor klen	1	28	1,41

Etáž 235 C 01

Věk 9 let, výměra 1,00 ha
Dřeviny: buk (50 %), smrk (45 %), jedle (5 %).



Porostní skupina 235 C 13

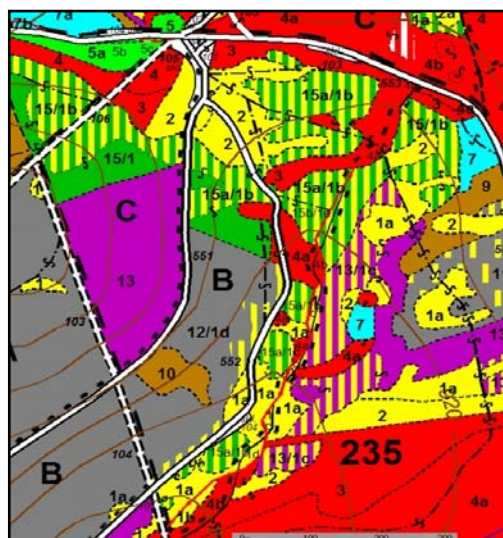
Věk 124 let, výměra 4,06 ha, zásoba 798 m³ na 1 ha, expozice SV, doba obnovní 50 let, doba obmýtí 130 let, těžební % 33.

Dřevina	Zastoupení	Průměrná výška	Průměrný objem kmene
Smrk	76	41	2,96
Buk	15	29	1,42
Jedle	6	37	3,50
Javor klen	3	25	1,37

Jedná se o porosty se zaměřením na přirozenou obnovu jedle, buku, smrku a javoru. Obnovní směr je převážně od severu s tím, že porost 235 C 15/01 je ve vyšším stadiu rozpracování, kde je jedle v části plochy chráněna oplocenkou, mimo oplocení individuální ochranou pletivem a zbytek porostu je na podzim ošetřován repelenty proti okusu.

Na porost 235 C 15/01 navazuje porost 235 C13. Obnova zde začala před 10 lety s cílem zmladit všechny zastoupené dřeviny. Nejdříve byly z porostu odstraněny nekvalitní netvární jedinci. K obnově pomoci předsunutých kotlíků s kombinací clonných sečí je využíváno prosvětlených míst, kde se již začíná objevovat nálet.

Jedním z mnoha důvodů přirozené obnovy je i suťovité a kamenité podloží, které ztěžuje a prodražuje umělou obnovu. Tímto způsobem je již dnes na obdobných stanovištích dostatečné množství nárostů několika dřevin u nichž je možno předpokládat jejich hospodářské využití.

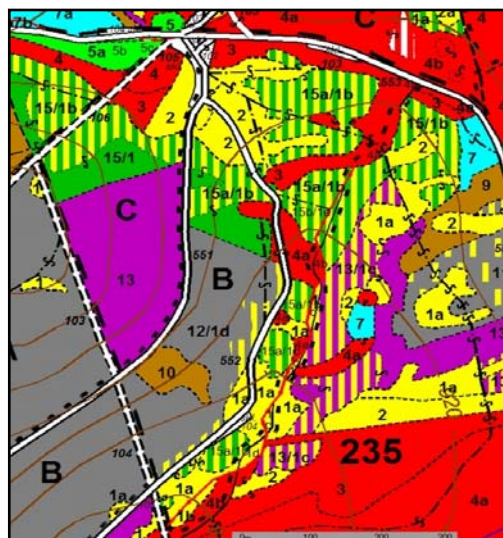


Porostní skupina 235 B 15a/01b

Etáž 235 B 15a

Věk 143 let, výměra 4,82 ha, zásoba 796 m³ na 1 ha, doba obnovní 50 let, doba obmýtí 160 let, těžební % 25.

Dřevina	Zastoupení	Průměrná výška	Průměrný objem kmene
Smrk	83	44	4,15
Buk	14	27	1,57
Jedle	3	37	3,95



Etáž 235 B 01b

Věk 9 let, výměra 4,12 ha

Dřeviny: smrk (75 %), buk (17%), jedle (5 %), bříza (2 %), jeřáb (1 %)

Podloží porostu přechází od suťovitých a kamenitých půd ke svěžím lesním půdám s dostatkem humusu. Na mnoha místech dochází k většímu zabuřnění, které se lesní personál snaží omezit nižším přísunem světla k půdnímu povrchu. Jedná se o porost značně rozpracovaný přirozenou obnovou, které průběžně přechází do vedlejšího porostu 235 B 12/1d, kde bylo započato s přirozenou obnovou již před 10 lety. Zároveň byli odstraněni nekvalitní jedinci. Kvalitní stromy byly ponechány za účelem podpory přírůstu rezonančního dříví. Na části plochy, především tam, kde se vyskytovala jedle bylo provedeno oplocení (cca 2 ha). Dobře odrůstající jedle jsou chráněny individuálně pletivem, zbytek repelenty. Vzhledem k nízkým stavům zvěře smrk a buk není třeba chránit repelenty před okusem.

zastávka 3: PTAČÍ VRCH

Lokalita se nachází u obce Lenora v nadmořské výšce 810 – 868 metrů. Vyskytují se zde vysoce kvalitní porosty smrku, modřínu, jedle, borovice a buku. Na celé lokalitě se pracuje s přirozenou obnovou s cílem dosáhnout zmlazování všech zastoupených dřevin včetně modřínu.

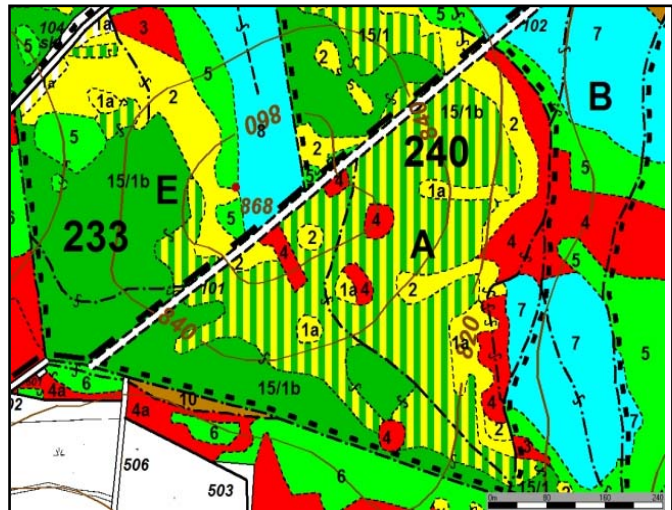
Porostní skupina 240 A 15/01b

Etáž 240 A 15

Věk 148 let, výměra 12,83 ha, zásoba 851 m³ na 1 ha, expozice JV, doba obnovy 50 let, doba obmýtí 160 let, těžební % 25.

Etáž 240 A 01b

Věk 9 let, výměra 9,30 ha
Dřeviny: buk (75 %), smrk (13 %), jedle (10 %), javor klen (2 %).



Dřevina	Zastoupení	Průměrná výška	Průměrný objem kmene
Smrk	50	45	4,11
Modřín	20	48	5,62
Buk	15	32	1,58
Jedle	10	37	3,04
Borovice	5	32	2,3

Porost se nachází na JV expozici. Přestože má porost stejné podloží jako vedlejší porostní skupina 233 E 15/01b vykazuje díky vyššímu tepelnému a světelnému požitku JV expozice mnohem větší zásobu 851 m³/ha (233 E 15/01b 628 m³/ha SZ expozice).

Díky podstatnému úbytku zvěře za posledních 15 let a díky teplé JV expozici se zde do optima dostává buk, který se velice dobře zmlazuje. Na některých místech se vůči ostatním dřevinám chová až agresivně, proto je při pěstování ostatních dřevin jeho zmlazení nutno likvidovat. Porost je obnovován clonnými okrajovými sečmi od východu s maximální šetrností a s podporou SM, JD a MD.

Text:

LČR, s.p., Lesní závod Boubín

Redakce, technická příprava a tisk:

Dr. Ing. Tomáš Vrška
Ing. Václav Hurt
Ing. Libor Hort

VÚKOZ, v.v.i., oddělení ekologie lesa Brno
Ústav zakládání a pěstění lesů, LDF MZLU v Brně

Náklad:

100 výtisků

Copyright 2008: